

Arbejdsdirektoratets stikprøvekontrol med arbejdsløsheds-kasserne

Over for arbejdsministeriet rejst spørgsmål om at søge behandlingen af kontrolsager lagt i mere faste rammer i form af udsendelse af administrative forskrifter til supplement eller afløsning af allerede foreliggende forskrifter.

FOB nr. 84.22

(J. nr. 1984-1100-024 og 1984-1101-024).

I forbindelse med min behandling af nogle sager om krav om tilbagebetaling af for meget udbetalte arbejdsløshedsdagpenge, hvor fejludbetalingen var blevet konstateret ved arbejdsdirektoratets tilsynsvirksomhed (stikprøvekontrol) af arbejdsløshedskassernes virksomhed, indhentede jeg fra arbejdsdirektoratet en nærmere redegørelse for den fremgangsmåde, som kasserne/arbejdsdirektoratet fulgte i disse sager. Jeg havde bl.a. anmodet om at modtage oplysninger om, hvad der blev foretaget for at sikre, at bestemmelserne i arbejdsløshedsforsikringsloven kap. 13 (navnlig § 86, stk. 1, om tilbagebetalingskrav) blev iagttaget ved afgørelser om, hvilke konsekvenser konstaterede fejludbetalinger skulle have i forhold til medlemmet.

I en redegørelse i skrivelse af 28. februar 1984 for proceduren i forbindelse med centralt styrede stikprøvekontroller oplyste arbejdsdirektoratet, at selve kontrolgennemgangen foretages af arbejdsformidlingskontorerne på grundlag af materiale, der udsendes fra arbejdsdirektoratet. I de tilfælde, hvor arbejdsformidlingskontorerne finder, at en eller flere fejludbetalinger har fundet sted, meddeles dette til kassen. Direktoratet modtager kopi af arbejdsformidlingskontorets skrivelse (indberetningen) til kassen. Det påhviler herefter kassen - i det omfang kassen har kompetence - at træffe en afgørelse vedrørende fejludbetalingens konsekvenser i overensstemmelse med lovens almindelige regler. Afgørelsen skal tage stilling til fejlens karakter, fejludbetalingens størrelse, og hvem der er ansvarlig for tilbagebetalingen. Afgørelsen sendes til medlemmet og til arbejdsdirektoratet. Efter modtagelsen af kassens afgørelse gennemgår direktoratet sagen, og hvis direktoratet ikke kan tiltræde kassens afgørelse, optages sagen - som et led i arbejdsdirektørens tilsynsvirksomhed - til realitetsbehandling med henblik på, at direktoratet træffer en ny afgørelse. Meddelelse om sagens optagelse til realitetsbehandling skal være fremsendt til kassen inden for en frist af 4 uger efter, at direktoratet har modtaget kassens afgørelse (en sådan meddelelse suspenderer retsvirkningerne af kassens afgørelse). Har kassen ikke hørt fra direktoratet inden for 4 uger fra datoen for kassens afgørelse, kan kassen betragte sagen som henlagt med kassens afgørelse, jfr. herved pkt. 7.0 i arbejdsdirektoratets cirkulære af 30. juni 1983 om generelle retningslinjer for arbejdsformidlingskontorenes indberetningsprocedure.

Omtalen af to konkrete sager i dagspressen (om tilbagebetaling af 50.000 kr. i arbejdsløshedsdagpenge, henholdsvis 223.000 kr. i arbejdsløshedsdagpenge

og slettelse af medlemskab af arbejdsløshedskassen på grund af svig) måtte give det indtryk, at den fremgangsmåde ved behandlingen af tilsynssager, som arbejdsdirektoratet havde beskrevet i den ovennævnte skrivelse til mig, ikke var fulgt.

Jeg rejste derfor af egen drift efter ombudsmandslovens § 6, stk. 5, over for arbejdsdirektoratet og arbejdsministeriet de to sager.

I forbindelse med direktoratets og ministeriets undersøgelse af de to sager blev det konstateret, at der ved behandlingen af sagerne var begået en række fejl.

I begge sager blev afgørelserne om tilbagebetaling af arbejdsløshedsdagpenge/slettelse for svig ophævet, og sagerne blev undergivet fornyet behandling.

Arbejdsdirektoratet og arbejdsministeriet redegjorde i en skrivelse til mig nærmere for de fejl, der var sket, og hvad der i den anledning blev foretaget.

I en skrivelse af 9. april 1985 skrev jeg herefter således til arbejdsministeriet:

»Herved anerkender jeg modtagelsen af arbejdsministeriets skrivelser af 12. februar og 5. marts 1985. Skrivelserne indeholder arbejdsministeriets udtalelser til to konkrete tilsynssager, som jeg havde besluttet af egen drift efter ombudsmandslovens § 6, stk. 5, at tage op til undersøgelse. Jeg foretager ikke videre vedrørende disse to sager på det foreliggende grundlag.

...

De to sager, som arbejdsministeriets ... udtalelser vedrører, illustrerer en række principielle spørgsmål om forholdet til medlemmet, som denne kontrolprocedure kan give anledning til.

1. (Det) ... påhviler ... kassen, når den har modtaget en indberetning fra arbejdsformidlingskontoret om en nærmere angiven fejludbetaling, at træffe afgørelse i anledning af det passerede i overensstemmelse med arbejdsløshedsforsikringslovens almindelige regler. I det omfang, der bliver tale om at træffe afgørelse, der har betydning for medlemmet, må der derfor forinden være givet medlemmet adgang til kontradiktion.

2. I de tilfælde, hvor direktoratet beslutter at optage en sag, hvori kassen har truffet afgørelse, til realitetsbehandling, må der sikres medlemmet adgang til (eventuelt yderligere) kontradiktion, for så vidt realitetsbehandlingen kan resultere i en for medlemmet (mere) byrdefuld afgørelse. Der kan endvidere rejses det spørgsmål, om ikke medlemmet under alle omstændigheder bør orienteres om, at direktoratet har optaget sagen til realitetsbehandling, i hvert fald hvis årsagen til optagelsen er forhold, der vedrører medlemmets fremtidige medlems-/dagpengeret.

3. Arbejdsministeriet har rejst spørgsmål om, i hvilket omfang remonstrationsordningen, for så vidt angår klagesager, jfr. arbejdsdirektoratets be-

kendtgørelse nr. 240 af 8. juni 1983, bør indarbejdes i proceduren vedrørende kontrolsager.

4. Der synes endvidere at være behov for en præcisering af, på hvilke stadier af en kontrolsags behandling og i hvilken form, medlemmet skal have klagevejledning.

5. Arbejdsministeriet har endelig givet udtryk for, at den procedure, der er fastlagt for gennemførelsen af de centralt styrede stikprøveundersøgelser - navnlig med hensyn til iagttagelsen af bestemmelserne i arbejdsløshedsforsikringslovens kapitel 13 ved afgørelsen af, om konstaterede fejl skal medføre konsekvenser for medlemmet - også bør finde anvendelse ved behandlingen af kontrolsager, der er rejst på den lokale tilsynsmyndigheds eget initiativ.

De to konkrete sager synes at afspejle en betydelig usikkerhed omkring de her nævnte spørgsmål, og jeg finder derfor i tilslutning til arbejdsministeriets skrivelse af 12. februar 1985 at måtte forespørge, om man er indstillet på at søge proceduren i kontrolsager lagt i mere faste rammer i form af udsendelse af administrative forskrifter til supplerende af eller afløsning for ... cirkulære af 30. juni 1983.«